

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 229/05-28

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. februára 2006 v senáte zloženom z predsedu Štefana Ogurčáka a zo sudcov Juraja Horvátha a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť J. B., bytom Č., zastúpeného advokátkou JUDr. M. K., K., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a porušenia práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 1093/96 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 1093/96 p o r u š i l základné právo J. B., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 1093/96 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

3. J. B. p r i z n á v a primerané finančné zadosťučinenie v sume 40 000 Sk (slovom štyridsaťtisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Košice I p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. J. B. p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 5 302 Sk (slovom päťtisíc tristodva slovenských korún), ktorú je Okresný súd Košice I p o v i n n ý vyplatiť jeho právnej zástupkyňi JUDr. M. K., K., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. septembra 2005 doručená s'ťažnosť J. B., bytom Č. (ďalej len „s'ťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. M. K., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a porušenia práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 1093/96.

2. S'ťažovateľ okrem vyslovenia porušenia základného práva podľa označených článkov ústavy a dohovoru žiadal, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných priet'ahov, priznal mu finančné zadosťučinenie vo výške 50 000 Sk a uložil okresnému súdu povinnosť náhrady trov jeho právneho zastúpenia.

3. Ústavný súd 19. októbra 2005 prijal sťažnosť sťažovateľa na ďalšie konanie uznesením č. k. I. ÚS 229/05-8.

4. Na výzvu ústavného súdu účastníci konania oznámili, že súhlasia s prerokovaním veci bez ústneho pojednávania. Preto ústavný súd podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania, lebo vzhľadom na charakter veci nemožno od ústneho pojednávania očakávať jej ďalšie objasnenie.

II.

Ústavný súd na základe sťažnosti a k nej pripojených písomností, vyjadrení účastníkov konania a spisu okresného súdu sp. zn. 18 C 1093/96 zistil nasledovný priebeh a stav konania:

A.

Sťažovateľ spolu s V. V., rod. B., bytom P. (obaja zastúpení advokátkou JUDr. K. P.) podali 6. decembra 1996 na okresnom súde proti T. U., (ďalej len „žalovaný“) žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti.

Okresný súd 4. marca 1997 vyzval právnu zástupkyňu žalobcov, aby predložila ocenenia nehnuteľnosti za účelom vyrubenia súdneho poplatku.

Právna zástupkyňa žalobcov 17. marca 1997 požiadala okresný súd, aby na ocenenie nehnuteľnosti ustanovil znalca.

Okresný súd 18. augusta 1997 zaslal žalobu žalovanému na vyjadrenie (doručená 22. augusta 1997) a 24. septembra 1997 vyzval žalobcov na zaplatenie súdneho poplatku v sume 9 200 Sk.

Okresný súd 21. októbra 1997 opätovne zaslal kópiu žaloby žalovanému na vyjadrenie (doručená 6. novembra 1997).

Žalobcovia 1. októbra 1997 zaplatili súdny poplatok a podaním z 21. októbra 1997 urgovali vytýčenie termínu pojednávania. Žalobcovia 2. januára 1998 oznámili okresnému súdu meno svojho nového právneho zástupcu (advokát JUDr. M. K.).

Žalovaný sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu (advokát JUDr. L. S.) 17. januára 1998 vyjadril k žalobe. Žiadal predmetné konanie spojiť s vecou sp. zn. 20 C 884/97, v ktorej sa domáha náhrady nákladov, ktoré „*vynaložil na zhodnotenie nehnuteľnosti*“.

Okresný súd zo spisu sp. zn. 20 C 884/97 18. februára 1998 zistil, že žalovaný sa domáha zaplatenie stavebných nákladov žalobcami (podľa úradného záznamu na č. l. 24 z 18. februára 1998 predmetné veci nie je možné spojiť).

Okresný súd predvolal 30. apríla 1998 účastníkov na pojednávanie, ktorého termín stanovil na 15. máj 1998.

Pojednávanie konané 15. mája 1998 (prítomní účastníci a ich právni zástupcovia) bolo po vzájomnom súhlase odročené na 26. jún 1998 za účelom vykonania pokusu o mimosúdny zmier.

Pojednávanie konané 26. júna 1998 (prítomní účastníci a ich právni zástupcovia) bolo na návrh účastníkov odročené na neurčito za účelom posúdenia možnosti reálneho rozdelenia predmetu sporu znalcom.

Okresný súd 17. februára 1999 vyzval právneho zástupcu žalobcov na podanie informácie o stave (štádiu) znaleckého posúdenia reálnej deľby.

Právny zástupca žalobcov 31. marca 1999 oznámil súdu, že v súlade s posúdením a návrhom znalca bol vypracovaný návrh dohody, ktorý bol 23. novembra 1998 zaslaný žalovanému, ktorý na návrh nereagoval.

Okresný súd 24. augusta 1999 nariadil pojednávanie na 17. september 1999. Žalovaného žiadal o predloženie písomného stanoviska k návrhu žalobcov na dohodu.

Pojednávanie konané 17. septembra 1999 (prítomní sťažovateľ, žalovaný a ich právni zástupcovia) bolo po prednesoch prítomných odročené na neurčito s tým, že žalovaný sa v lehote 15 dní vyjadrí k predloženému geometrickému plánu a súd vyžiada z katastra nehnuteľností a z úradu životného prostredia informácie k predmetu sporu (možnosť prístupu k časti pozemku).

Žalovaný 2. novembra 1999 oznámil okresnému súdu, že reálne rozdelenie nehnuteľnosti spôsobom uvedeným v geometrickom pláne nie je možné (noví majitelia susedných nehnuteľností „*mienia súčasnú prístupovú cestu prehradiť*“).

Žalobcovia 15. decembra 1999 urgovali pokračovanie v konaní.

Okresný súd 11. januára 2000 vyzval Okresný úrad K., odbor životného prostredia a odbor katastrálny, na predloženie požadovanej informácie (odbor životného prostredia predložil informáciu 9. februára 2000).

Okresný súd 11. apríla 2000 nariadil pojednávanie na 11. máj 2000 (predvolanie bolo doručené účastníkom a ich právnym zástupcom). Právna zástupkyňa žalobcov 12. apríla 2000 oznámila súdu, že už žalobcov nezastupuje.

Pojednávanie konané 11. mája 2000 (prítomní sťažovateľ, žalovaný a jeho právny zástupca) bolo po oboznámení listu od úradu životného prostredia odročené na neurčito s tým, že okresný súd si vyžiada informáciu od katastrálneho úradu a od Útvaru hlavného architekta mesta K. (útvar bol požiadaný o podanie informácie 16. mája 2000 a odpoveď doručil súdu 8. júna 2000).

Okresný súd 30. novembra 2000 stanovil termín pojednávania na 12. január 2001.

Na pojednávaní konanom 12. januára 2001 (prítomní účastníci a ich právni zástupcovia) boli vypočuté zúčastnené strany. Pojednávanie bolo odročené na 1. marec 2001 s tým, že v uvedený deň sa uskutoční obhliadka predmetu sporu.

Okresný súd 23. januára 2001 požiadal úrad životného prostredia o podanie doplňujúcej informácie a katastrálny úrad o predloženie výpisu z listu vlastníctva (list vlastníctva bol predložený súdu 12. februára 2001 a odpoveď úradu životného prostredia 15. februára 2001).

Miestna obhliadka predmetu sporu bola vykonaná 1. marca 2001. Písomný záznam o jej priebehu vypracovala zákonná sudkyňa.

Okresný súd 8. októbra 2001 nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru stavebníctvo doc. Ing. M. S. (ďalej len „znalec“).

Znalec 26. októbra 2001 žiadal o predloženie spisového materiálu. Tento mu bol zaslaný 12. novembra 2001 (znalec 1. februára 2002 požiadal z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti o predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku. Na predĺženie

termínu upozornil už účastníkov konania na obhliadke nehnuteľnosti konanej 3. decembra 2001).

Znalec predložil okresnému súdu 13. marca 2002 znalecký posudok č. 05/2001.

Znalecký posudok bol 23. apríla 2002 zaslaný účastníkom na vyjadrenie (žalovaný predložil vyjadrenie 18. júla 2002).

Okresný súd uznesením z 18. júla 2002 priznal znalcovi odmenu.

Na pojednávaní konanom 19. septembra 2002 (prítomní účastníci a ich právni zástupcovia) sa účastníci vyjadrili k znaleckému posudku. Okresný súd odročil pojednávanie na neurčito za účelom vykonania ďalšieho znaleckého dokazovania.

Sťažovateľ 4. decembra 2002 „rozšíril žalobu“ a upravil petit žaloby.

Okresný súd uznesením z 18. marca 2003 nepripustil zmenu žaloby (uznesenie nadobudlo právoplatnosť 11. apríla 2003) a uznesením z 19. marca 2003 nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru geodézia Ing. M. H., ktoré má nadväzovať na výsledky doteraz vykonaného znaleckého dokazovania (súdny spis bol zaslaný znalcovi 15. mája 2003).

Znalec predložil okresnému súdu 11. júla 2003 znalecký posudok č. 7/2003 zo 4. júla 2003 (posudok bol doručený účastníkom 25., resp. 27. júla 2003).

Okresný súd uznesením z 29. septembra 2003 priznal znalcovi znalečné.

Okresný súd 20. novembra 2003 stanovil termín pojednávania na 30. január 2004.

Na pojednávaní konanom 30. januára 2004 (prítomní žalobcovia a právni zástupcovia účastníkov) bol po prednesoch právnych zástupcov vyhlásený rozsudok, ktorým bolo zrušené podielové spoluvlastníctvo, predmet sporu bol reálne rozdelený a bolo určené výlučné vlastníctvo účastníkov k jeho rozdeleným častiam. Písomné vyhotovenie rozsudku č. k. 18 C 1093/1996-100 bolo doručené právnym zástupcom účastníkov 29. februára 2004, resp. 2. marca 2004.

Prvostupňový rozsudok napadli odvolaním 25. marca 2004 žalovaný a 30. marca 2004 žalobcovia.

Okresný súd doplnujúcim rozsudkom z 19. apríla 2004 upravil výrok rozsudku z 30. januára 2004 o bližšiu identifikáciu nehnuteľnosti („... o výmere 118 m² zastavaná plocha dvor, dom ...“).

Okresný súd uznesením z 19. apríla 2004 nepriznal žalovanému oslobodenie od súdnych poplatkov a 20. apríla 2004 zaslal odvolania účastníkov na vzájomné vyjadrenie k ich obsahu. Proti vyššie uvedenému uzneseniu podal žalovaný 13. mája 2004 odvolanie.

Okresný súd 26. mája 2004 predložil súdny spis s odvolaniami proti rozsudku (a uzneseniu) na rozhodnutie Krajskému súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“). Žalovaný predložil 23. augusta 2004 okresnému súdu potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch. Toto potvrdenie bolo následne 27. augusta 2004 predložené krajskému súdu.

Okresnému súdu bolo 6. júna 2005 doručené uznesenie krajského súdu č. k. 14 Co 169/04-228 z 31. marca 2005, ktorým bol zrušený prvostupňový rozsudok a vec vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie, a uznesenie č. k. 14 Co 171/04-235 z 31. marca 2005, ktorým bolo potvrdené prvostupňové uznesenie (uznesenia krajského súdu boli doručené právnym zástupcom účastníkov 13., resp. 16. júna 2005).

Na č. 1. 243 spisu je vyjadrenie zákonnej sudkyne z 10. júna 2005 k sťažnosti sťažovateľa.

Okresný súd 1. júla 2005 vyzval právneho zástupcu žalovaného na oznámenie spisovej značky konania o určenie vlastníctva žalovaného k predmetu sporu. Právny zástupca 15. júla 2005 súdu oznámil, že v požadovanom spore žalovaného nezastupuje a vec môže mať súvis s dedičským konaním vedeným pod sp. zn. D 675/92. Podľa úradného záznamu z 8. augusta 2005 predmetná vec nie je vedená v dedičskom registri na Štátnom notárstve K. Dňa 16. augusta 2005 dala zákonná sudkyňa pokyn súdnej kancelárii na zisťovanie konania o predmetnej veci na Okresnom súde Košice – okolie.

Okresný súd 7. septembra 2005 stanovil termín pojednávania na 10. november 2005, súčasne vyzval žalovaného na predloženie listiny, ktorou si uplatnil svoje vlastnícke právo na Okresnom súde Košice I k prejednávanej nehnuteľnosti (predvolanie bolo doručené účastníkom v čase od 8. do 12. septembra 2005.)

Na pojednávaní konanom 10. novembra 2005 (prítomní účastníci konania) boli vypočutí účastníci a konanie bolo odročené na neurčito za účelom vykonania dokazovania „na ohodnotenie predmetnej nehnuteľnosti znalcom z odboru ohodnotenia nehnuteľností“.

Na posledných (nečíslovaných) dvoch stranách súdneho spisu je „vyjadrenie sudcu k ústavnej sťažnosti“ z 23. novembra 2005.

Súdny spis sp. zn. 18 C 1093/96 bol predložený ústavnému súdu na nahliadnutie 2. decembra 2005.

B.

Predseda okresného súdu v odpovedi sp. zn. Spr 2373/05 zo 16. júna 2005 na sťažovateľovu sťažnosť uviedol: „(...) *Predmetná vec je po skutkovej stránke značne zložitá. Súd si musel vyžiadať odborné stanovisko od viacerých znalcov.*

Aj keď súd vo veci už rozhodol, stav konania je v podstate taký, aký bol na začiatku konania.

Stav právnej neistoty umocňovanej významom sporu nie je odstránený, a preto Vašu sťažnosť hodnotím ako dôvodnú. (...)“

III.

1. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 1093/96 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého „Každý má právo, aby sa jeho vec (...) prerokovala bez zbytočných prietáhov (...)“, resp. práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého „Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola (...) v primeranej lehote prejednaná (...) súdom (...), ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch (...)“.

2. Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení sp. zn. Spr 2373/05 z 25. novembra 2005 opísal chronologicky priebeh konania a k dôvodnosti sťažnosti uviedol: „(...) *Prietahy v konaní neboli spôsobené subjektívnym zavinením sudkyne. K predĺženiu konania prispeli aj samotní účastníci, ktorí sa usilovali o mimosúdnu dohodu, ku ktorej však v konečnom dôsledku nedošlo. (...)“*

3. Sťažovateľ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne k vyjadreniu okresného súdu okrem iného uviedol: „(..) *Sťažovateľ má za to, že prietahy v tomto konaní nespočívajú iba v začiatkoch konania, kedy sa účastníci pokúšali o mimosúdnu dohodu.*

Naviac má za to, že čas od 26. 6. 1998 do 17. 9. 1999 bol neprimerane dlhý jednak na uzavretie mimosúdnej dohody, jednak na to, aby sa konajúci súd vecou zaoberal, nakoľko priebeh konania riadi súd a nie účastníci konania.

O tom, že v priebehu konania sú dlhé časové úseky nečinnosti súdu svedčí aj toto samotné podanie predsedu OS Košice I.

Či boli prieťahy spôsobené subjektívnym zavinením sudkyne, k tomu sa sťažovateľ nevie vyjadriť, lebo on za nečinnosťou vnímal konajúci súd. (...)“

4. Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

Judikatúra ESLP a ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

4.1. Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetné konanie, ktoré sa začalo 6. decembra 1996, nie je dosiaľ (ani po vyše deviatich rokoch) právoplatne skončené.

4.2. Pokiaľ ide o kritérium „zložitosť veci“, ústavný súd bral do úvahy aj v predmetnom prípade skutkový stav veci a platnú právnu úpravu (II. ÚS 26/95, I. ÚS 92/97 a iné) relevantnú pre rozhodnutie. Na základe týchto hľadísk konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva nehodnotil ako právne zložité.

Vzhľadom na existujúce umiestnenie (lokalizáciu v teréne) nehnuteľnosti a z toho vyplývajúce problémy jej reálnej deľby, ktoré spôsobili (vyvolali) vykonanie viacerých znaleckých posúdení možného vypořádania podielového spoluvlastníctva, ústavný súd pripúšťa určitú faktickú zložitosť predmetnej veci majúcu vplyv na priebeh a aj dĺžku konania. Ani táto faktická náročnosť však neospravedlňuje doterajšie vyše deväťročné trvanie sporu.

4.3. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mohla byť osobitne zohľadnená pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným priet'ahom. Využívanie procesných oprávnení sťažovateľom (pokús o zmier, rozšírenie žaloby a úprava jej petitu) nemalo zásadný vplyv na priebeh konania a nebolo ani hlavným dôvodom jeho doterajšej dĺžky (pozri vyššie chronologický prehľad priebehu konania v časti II odôvodnenia).

4.4. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci, pričom zbytočné priet'ahy v konaní posudzoval ako celok s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu vrátane významu predmetného konania pre jeho účastníkov.

Na základe posúdenia postupu okresného súdu vyplývajúceho zo súdneho spisu sp. zn. 18 C 1093/96 ústavný súd konštatuje, že okresný súd bol:

- od 6. decembra 1996 (nápad veci na okresný súd) do 18. augusta 1997 (zaslanie žaloby na vyjadrenie), t. j. vyše osem mesiacov,
- od 1. októbra 1997 (zaplatený súdny poplatok) do 30. apríla 1998 (predvolanie na pojednávanie), t. j. vyše sedem mesiacov,
- od 31. marca 1999 (odpoveď právneho zástupcu sťažovateľov na výzvu súdu) do 24. augusta 1999 (predvolanie na pojednávanie), t. j. takmer päť mesiacov,
- od 8. júna 2000 (odpoveď útvaru hlavného architekta) do 30. novembra 2000 (predvolanie na pojednávanie), t. j. vyše päť mesiacov,

- od 1. marca 2001 (miestna obhliadka) do 8. októbra 2001 (nariadenie znaleckého dokazovania), t. j. vyše 7 mesiacov,

- od 19. septembra 2002 (pojednávanie) do 19. marca 2003 (nariadenie znaleckého dokazovanie), t. j. 6 mesiacov,

t. j. spolu dva a pol roka, bez akýchkoľvek zákonných dôvodov nečinný, resp. nevykonal vo veci úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ počas súdneho konania nachádza. Vzhľadom na uvedenú dlhodobú nečinnosť okresného súdu ústavný súd konštatuje, že v konaní došlo k priet'ahom, ktoré neboli spôsobené zložitost'ou veci ani správaním účastníkov konania, ale postupom okresného súdu.

4.5. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 1.

5. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

6. Ústavný súd môže priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadost'učinenie (čl. 127 ods. 2 ústavy, § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

6.1. Sťažovateľ žiadal priznať primerané finančné zadost'učinenie vo výške 50 000 Sk z dôvodu priet'ahov v konaní spôsobených nečinnost'ou okresného súdu.

6.2. Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa

čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa cit. ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa (pozri body 4.1 až 4.4 tejto časti), ako aj na predmet konania považuje za primerané v požadovanej výške, t. j. v sume 40 000 Sk.

6.3. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 3.

7. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátkou. Advokátka vykonala tri úkony právnych služieb, a to prevzatie a prípravu zastupovania, písomné podanie (sťažnosť) z 26. septembra 2005 a vyjadrenie zo 14. decembra 2005. Odmena za jeden úkon právnych služieb (v zmysle § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, t. j. 1/6 výpočtového základu 15 008 Sk) je 2 501 Sk, čo predstavuje spolu s režijným paušálom 150 Sk sumu 2 651 Sk. Odmena advokátke za poskytnuté právne služby v konaní pred ústavným súdom predstavuje spolu sumu (za tri úkony právnych služieb) 7 953 Sk. Keďže sťažovateľ si uplatnil náhradu trov konania v sume 5 302 Sk, ústavný súd rozhodol v súlade s jeho návrhom tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

8. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. februára 2006